

βουά διὰ τὴν εὐρωσιν ὅλην τὴν ἀδελιότητα καὶ τὴν ληστειάν· ἐπειδὴ ὁ πολιτισμὸς δὲν ἐφθασε μέχρι τοῦδε ἔως ἐκεῖ.

Ἡ ἐνστάσις τῶν πραγμάτων κατὰστασις προέβλεπε καθόλου εἰπεῖν, ἐκ τῆς ἐπιβροχῆς τῶν ἰσπανίων τῆς Γαλλίας. Ὡς Γαλλικὴν τῶντι πόλιν πρέπει νὰ θεωρῶμεν τὴν Νεάπολιν, συνδεομένην πλὴν τῶν φαινομένων καὶ εἰς μυστηριωδῶν τιμῶν σχέσεων. Ἐπειδὴ Ἰσπανίαν, οἱ Νορμανδοὶ δηλ. ἐδημιούργησαν τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως κατὰ τὸν ΙΑ. αἰῶνα· αὐτοὶ δὲ μετῆνεγκον αὐτὴν καὶ τὸ ὑπαρχικόν, εἴτε φεουδαλικόν σύστημα Γάλλος ἀνὴρ, ὁ Κάρολος d' Anjou, κατέστησεν ἐκεῖ δυνάμειν καὶ βασιλείαν μὴ ἀρκούντως εἰσέτι κριθείσαν. Κατὰ τὴν ΙΕ. ἑκατονταετηρίδα ὁ Η. Κάρολος ἐλαμψεν αὐτόθεν ὡς ἀτραπὴν· κατὰ δὲ τὴν ΙΖ. ὁ δούξ de Guise ἐδόξατο πάλιν τὸ Γαλλικὸν ὄνομα. Ἐφ' ἡμῶν δὲ ἀνύψωται αὐτὸ ἡ Περθνοπικὴ πολιτεία καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ Μουράτ. Διάφοροι ἀλλογενεῖς ἀντετίθενται καὶ προσπάθειαι ἐπεκράτησαν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν χρονικῶν τούτων διαστημάτων· ἀλλ' ἰσχυροτάτη πασῶν ἐχρημάτισεν ἡ ἐπιβροχὴ τῆς Ἰσπανίας· ἐπειδὴ ἡ Ἰσπανία ἐλευθέρησεν τὴν Νεάπολιν ὡς δύο σχεδὸν αἰῶνας, ὅθεν ἀρῆκε πολλὰ ἔχρη τῶν χαρακτηριστῶν τῆς οὐδέποτε ὁμῶς εἰσεχώρησε κατὰ βάθος ἡ τοιαύτη δυνάμις, ὅσον ἡ τῆς Γαλλίας.

Πρὸ ἑκατὸν ἤδη ἔτων διὰ πάντα εἰς τὴν Νεάπολιν ἦσαν κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῆς Ἰσπανίας, τὸ ἑξωτερικὸν τῶν πόλεων, καθὼς καὶ τὰ ἤθη τῶν πολιτῶν. Ἀλλὰ τότε ἡ Ἰσπανία ἐξήσκει ἀνάλογόν τινα ἐπιβροχὴν καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν! Ὅποια ἔκτοτε μεταβολή! Ἡ πτώσις ὁμῶς αὐτῆς ἐράνη πολὺ πρῶτον εἰς τὴν Νεάπολιν διότι πᾶσα δυνάμις περιορίζεται ἐκ τῆς περιφερείας εἰς τὸ κέντρον· ὅθεν ἡ διοίκησις τῶν τοποτηρητῶν τοῦ Β. Φιλίππου εἰς Νεάπολιν ἐκλίνε κατ' ὀλίγον εἰς τὴν φθοράν, καθὼς καὶ ἀθροῦς ἕσπερος ἡ τοῦ λοιποῦ κράτους.

Μόλις τρεῖς ἑκατομμύρια ἀνθρώπων κατοικοῦν τότε τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως ἐντεῦθεν τοῦ Φάρου· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἐκολοβώθησαν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν Τούρκων εἰς τὰ παράλια. Ἡ σύγκυσις τῶν θεσμῶν καὶ διαδικασιῶν παρήγαγε στρατὸν δικηγόρων καὶ δικαστῶν, οἱτινες κατέτρωγον ὡς φθειρὲς τὸ πολιτικὸν σῶμα, καὶ κατανήλισκον τὴν περιουσίαν τῶν ἰδιωτῶν διὰ τῶν ἀνινομιῶν καὶ τῶν γρίφων τῆς στραφεδικίας. Ἄλλο δὲ στρατεύμα οὐχ ἦν τὸν καταστρεπτικόν ὡς 1,200,000 ἀπέτλεον εἰς εἰρεὶς καὶ μοναχῶν ἐντρυφῶντας εἰς τὸν πῶτον καὶ τὴν ὀκνηρίαν. Τὸ ἦμισυ τῆς γῆς ἀνήκει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ δὲ ἕτερον ἦμισυ εἰς τοὺς βερώνας, ἡ τοὺς περιλειφθέντας ἐκ τῆς ἀρχαίας Νορμανδικῆς ὑπαρχίας. Βαρύτατοι ἐσται οἱ ἐξήντηλον πάντας τοὺς πόρους ἐξ αὐτῶν τῶν πηγῶν πεμπομένοι εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Μία μόνη ὁδὸς ἀμαξήλατος· ὑπῆρχε δι' ὅλης τῆς χώρας, ἡ ἄγουσα δηλ. ἐκ τῆς Νεαπόλεως εἰς τὴν Ρώμην. Καὶ ἐντὸς δὲ τῆς πρωτεύουσῆς αὐτῆς ὁ λαὸς δὲν διέφερε τῶν ὑποζυγίων κτηνῶν. Συμμοίβεται δολοφόνων καὶ ληστῶν συνιπνῶντο ἀποκτείνε ὑπὸ ψιν αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως τολμῶσται ἐν πλήρει με-

σημβρία διάφορα κακουργήματα. Τὰ τρία τριτημέβρια τῆς γῆς ἦσαν χέρτα· ἡ δὲ στρατιωτικὴ δυνάμις συναπρητίζετο ἐκ συγκλύθων καὶ τυχοδιωκτικῶν στρατολογουμένων διὰ τῆς βίας.

Ἡ ἀναγέννησις τῆς χώρας ἤρξατο ἐκ τοῦ Γ. Καρόλου διαεγγόνου τοῦ ΙΔ. Λουδοβίκου τῆς Γαλλίας. Αὐτὸς διὰ τῶν ὀπλων ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα ἐκ τοῦ διακοσιετοῦς ζυγοῦ τῶν Ἰσπανῶν· διὸ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῶν δύο Σικελιῶν τῷ 1735.

Τότε οἱ ἡγεμόνες αὐτοῦ γενναίωτερα φρονούντες ἐγένοντο ἀρχηγοὶ τῶν μεγάλων μεταπολιτευτικῶν, καθὼς ὁ ἀρχιδούξ Λεοπόλδος εἰς τὴν Ἑτρουρίαν, φιλοτιμούμενοι νὰ μεταφέρωσι τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὴν Κυβερνήσιν τῶν λαῶν.

Τούτου τὸ παράδειγμα ἀκολουθῶν καὶ ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως ἐπεχείρησε διὰ τῆς βοηθείας ἀξίου ὑπουργοῦ τοῦ Μαρκίωνος Tannucci νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν δι' ἀναλόγων μέσων, ὥστε ἡ πάλιν ἀρξαμένη μεταξὺ τοῦ νεωτερισμοῦ τῆς βασιλείας καὶ τῶν ἀρχαίων ἐξέων τῆς ἀριστοκρατίας παρετάθη μέχρι τοῦ 1789 ὅτε ἐξέβράγη ἡ ἐκ βάθρων κατασείσασα τὴν Εὐρώπην ὅλην Γαλλικὴ ἐπανάστασις. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ μετεββυθμίσθησαν ἐπὶ τὸ ἀπλούτερον καὶ δικαιοτέρον τὰ πολυσύνθετα δικαστήρια, ἠλαττώθησαν τὰ μοναστικά καταγώγια, κατηργήθησαν οἱ σκανδαλώδεις φόροι, περιορίσθησαν τὰ ὑπαρχικά δικαιώματα, ἠνοίχθησαν ὁδοὶ δημόσιοι, ἀνηγήρθησαν κτίρια, ἐνεψυγώθησαν δὲ ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία. Ὁ λαὸς ἐξύπνησεν ἅμα ἀκούσας τῆς φωνῆς ἀγαθοῦ καὶ φιλοδικαίου καὶ ταπεινοῦ κατὰ τὸν βίον ἡγεμόνος, ἔβησε δὲ ὁ πληθυσμὸς ἰσοσούτων, ὥστε ὑπερέβη τὰ 4 1/2 ἑκατομμύρια.

Ἀλλ' ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῆς Γαλλίας ἐπανερώσε πόσον ἐμελλον νὰ κλονισθῶσιν οἱ ὄρθοι, ἡ βασίλισσα τῆς Νεαπόλεως Καρολίνα, ἀδελφὴ δὲ τῆς φρονεούσης δυστυχούς βασιλείσσης τῶν Γάλλων Μαρίας Ἀντωνίας, ἐνόησεν ὑπὲρ πάντα ἄλλων τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον· ὅθεν ἰδοκίμασε διὰ τῆς αὐστηρότητος καὶ τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας νὰ χαλιναγωγῆτῃ τὸ ἔθνος. Ἡ προσπάθεια ὁμῶς αὕτη ἦτο ματαια καὶ ἀνόητος. Τρεῖς ἡ ἐλευθεριάζουσα καινοτομία ὑπερίσχυσε τῷ 1799, τῷ 1805 καὶ τῷ 1820, ὅτι μὲν συνεργεῖα τῆς Γαλλίας, ὅτι δὲ καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων· ὅθεν ἐμορφώθησαν ἀλληλοδιαδόχως δημοκρατία, μοναρχία αὐτοκρατορικὴ καὶ βασιλεία συνταγματικὴ· Τρεῖς δὲ ἀνηγήρθη πάλιν ἡ δεσποτεία, τὸ πρῶτον διὰ τῶν Καλαβρῶν ἀρχηγούντος τοῦ καρδινάλιου Ρούφου, τὸ δεύτερον διὰ τῆς ἀρωγῆς τῶν Ἀγγλων (!) τὸ τρίτον δὲ διὰ τῶν Αὐστριακῶν, ὥστε διὰ τῶν καταστροφῶν καὶ τῶν θριάμβων τούτων τὸ ἀξιολόγον ἐκείνο βασίλειον ἐπλήρωσεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο φόρους σίματος καὶ δανυρῶν ἐπιβαλλομένους εἰς πάντας τοὺς ἐπιχειροῦντας νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν λαοὺς.

Ἀλλ' ἂν ἐπαθε τοσοῦτον τὸ βασίλειον, ὠφελήθη ὅπωσὸν ἀναλόγως κατ' ἄλλον τρόπον. Ἡ μὲν βασιλεία ἐνίκησεν ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἡ μεταβολὴ ὑπερίσχυσε ὡς πρὸς τὴν κοινωνίαν. Διότι ἐκ τοῦ παλαιοῦ συστήματος μόλις ὁ βασιλεὺς μόνος διεσώθη καὶ εἰσέτι